

**ГОСПОДАРСЬКИЙ СУД
ДНІПРОПЕТРОВСЬКОЇ ОБЛАСТІ**

**ІМЕНЕМ УКРАЇНИ
РІШЕННЯ**

24.06.15р.

Справа № 904/3582/15

За позовом Приватного підприємства "КОБ-КОМСЕРВІС", м. Павлоград
до Об'єднання співвласників багатоквартирних будинків "ЛЕНІНГРАДСЬКА 20",
м. Павлоград
про стягнення заборгованості

Суддя Мартинюк С.В.

Представники:

від позивача Тарабака Є.А. довіреність №3 від 04.02.2015 року
від відповідача не з'явився

СУТЬ СПОРУ:

Приватне підприємство "КОБ-КОМСЕРВІС", м. Павлоград звернулось до господарського суду Дніпропетровської області із позовом до Об'єднання співвласників багатоквартирних будинків "ЛЕНІНГРАДСЬКА 20", м. Павлоград про стягнення заборгованості в розмірі 38 4178,40 грн., 3% річних в розмірі 964,43грн., інфляційних в розмірі 12018,82 грн. та пені в розмірі 2789,57 грн. та витрат на 4000 грн. витрат на оплату юридичних послуг.

Позовні вимоги мотивовано неналежним виконанням відповідачем умов договору на надання послуг з управління та обслуговування житлового будинку від 01.12.2011 року в частині повного та своєчасного розрахунку.

Відповідач відзив на позов не надав, явку повноважного представника в судові засідання, призначені для розгляду справи, не забезпечив, про дату, час і місце проведення судових засідань відповідач повідомлений належним чином за його місцезнаходженням згідно матеріалів справи, що підтверджується поштовим повідомленням.

За клопотання позивача від 25.05.2015 року здійснювалась технічна фіксація судового процесу.

Суд визнав можливим розглянути справу на підставі ст. 75 ГПК України у відсутність представника відповідача за наявними в ній матеріалами.

Відповідно до ст. 85 Господарського процесуального кодексу України, в судовому засіданні 24.06.2015 року оголошено вступну та резолютивну частини рішення.

Розглянувши матеріали справи, заслухавши пояснення представника позивача, дослідивши надані докази, господарський суд, -

ВСТАНОВИВ:

Між приватним підприємством "КОБ-КОМСЕРВІС", м. Павлоград (далі- позивач, управитель) та Об'єднанням співвласників багатоквартирних будинків "ЛЕНІНГРАДСЬКА 20" (далі-відповідач, замовник) укладено договір на надання послуг з управління та обслуговування житлового будинку від 01.12.2011 року (далі -договір).

Відповідно до п. 1.1. договору, управитель зобов'язується надавати Замовникові Послуги протягом визначеного цим Договором Строку у житловому будинку, що розташований адресою: м. Павлоград вуя. Ленінградська, 20, а Замовник надає право Управителю відраховувати належну йому плату від загальної суми оплати за житлово-

*5*3690152*1*0*

комунальні послуги, а також відшкодувати здійснені ним необхідні витрати, пов'язані з управлінням об'єктом, у разі, коли Управитель отримав на такі витрати згоду Замовника.

Пунктом 3.1 договору передбачено, що витрати Управителя пов'язані з наданням послуг з управління, відшкодування за рахунками плати за утримання будинку та прибуднкової території.

Згідно з п.3.2 договору, передбачено пунктом 5.1. цього Договору сплату Замовник здійснює щомісяця не пізніше ніж 10 числа місяця, наступного за тим, за яким він здійснює сплату у сумі (2357,78грн.)

Відповідно до п. 3.5 договору, рахунок-фактура, складений на підставі цього Договору, є свідченням фактичного надання Послуги та підставою для оплати.

На виконання умов договору позивачем надано відповідачу послуги на загальну суму 39653,37 грн., що підтверджується актами виконаних робіт, які містяться в матеріалах справи.

Відповідач частково розрахувався з позивачем в розмірі 1235,97 грн. непогашеною залишилась заборгованість в розмірі 38 417,40 грн.

Позивачем на адресу відповідача було направлено вимогу від 08.04.2015року, яка залишена відповідачем без відповіді.

Доказів повного розрахунку на момент розгляду справи сторонами не надано.

Згідно ст. 173 Господарського кодексу України, господарським визнається зобов'язання, що виникає між суб'єктом господарювання та іншим учасником (учасниками) відносно сфері господарювання з підстав, передбачених цим Кодексом, в силу якого один суб'єкт (зобов'язана сторона, у тому числі боржник) зобов'язаний вчинити певну дію господарського чи управлінсько-господарського характеру на користь іншого суб'єкта (виконати роботу, передати майно, сплатити гроші, надати інформацію тощо), або утриматися від певних дій, а інший суб'єкт (управлена сторона, у тому числі кредитор) має право вимагати від зобов'язаної сторони виконання її обов'язку.

Господарське зобов'язання виникає, зокрема із господарського договору (ст. 174 Господарського кодексу України).

Вищевказаний Договір за своїм змістом є договором про надання послуг.

Відповідно до ч. 1 ст. 193 Господарського кодексу України, суб'єкти господарювання та інші учасники господарських відносин повинні виконувати господарські зобов'язання належним чином відповідно до закону, інших правових актів, договору, а за відсутності конкретних вимог щодо виконання зобов'язання - відповідно до вимог, що у певних умовах звичайно ставляться. До виконання господарських договорів застосовуються відповідні положення Цивільного кодексу України з урахуванням особливостей, передбачених цим Кодексом.

Згідно зі ст.ст. 525, 526, 530 Цивільного кодексу України, одностороння відмова зобов'язання або одностороння зміна його умов не допускається, якщо інше не встановлено договором або законом. Зобов'язання має виконуватися належним чином відповідно до умов договору та вимог цього Кодексу, інших актів цивільного законодавства. Якщо у зобов'язанні встановлений строк (термін) його виконання, то воно підлягає виконанню у цей строк (термін).

Згідно ст. 629 Цивільного кодексу України, договір є обов'язковим для виконання сторонами.

За умовами ст. 901 Цивільного кодексу України за договором про надання послуг одна сторона (виконавець) зобов'язується за завданням другої сторони (замовника) надати послугу, яка споживається в процесі вчинення певної дії або здійснення певної діяльності, а замовник зобов'язується оплатити виконавцеві зазначену послугу, якщо інше не встановлено договором.

Виходячи з викладеного, оскільки господарським судом встановлено, що Відповідачем допущено порушення строків оплати платежів, позовні вимоги в частині стягнення заборгованості в сумі 38 417,40грн. є обґрунтованими та підлягають задоволенню в повному обсязі.

Порушення зобов'язання є підставою для застосування господарських санкцій,

*5*3690152*1*0*

передбачених Цивільним кодексом, іншими законами або договором.

Відповідно до статті 549 названого Кодексу неустойкою (штрафом, пенею) є грошова сума або інше майно, які боржник повинен передати кредиторіві у разі порушення боржником зобов'язання.

За вимогами статті 611 Цивільного кодексу України у разі порушення зобов'язання настають правові наслідки, встановлені договором або законом, зокрема, у вигляді сплати неустойки.

Пунктом 3.7. договору передбачено, що Замовник, який прострочив виконання грошового зобов'язання з Послуг, на вимогу Управителя зобов'язаний сплатити пеню в розмірі 0,1% від простроченої суми за кожен день прострочення виконання, якщо інше не встановлено законом. Розмір пені не може перевищувати подвійної облікової ставки Національного банку України, що діяла у період, за який стягується пеня.

На підставі п. 3.7. договору, позивачем нараховано відповідачу пеню в розмірі 2789,57 грн. за загальний період з 11.11.2013 року по 10.12.2014 року (по кожному акту окремо), яка підлягає стягненню.

Відповідно до ст. 625 Цивільного кодексу України боржник, який прострочив виконання грошового зобов'язання, на вимогу кредитора зобов'язаний сплатити суму боргу з урахуванням встановленого індексу інфляції за весь час прострочення, а також три проценти річних від простроченої суми, якщо інший розмір процентів не встановлений договором або законом.

Сума 3% річних складає 964,43 грн., сума інфляційних складає 12 018,82 грн., які підлягають стягненню.

Щодо заявлених позивачем до стягнення з відповідача витрат на оплату юридичних послуг суд зазначає наступне.

Відповідно до ч. 1 ст. 44 Господарського процесуального кодексу України, судові витрати складаються з судового збору, сум, що підлягають сплаті за проведення судової експертизи, призначеної господарським судом, витрат, пов'язаних з оглядом та дослідженням речових доказів у місці їх знаходження, оплати послуг перекладача, адвоката та інших витрат, пов'язаних з розглядом справи.

Згідно ч. 5 ст. 49 ГПК України, суми, які підлягають сплаті за проведення судової експертизи, послуги перекладача, адвоката та інші витрати, пов'язані з розглядом справи, покладаються при частковому задоволенні позову - на обидві сторони пропорційно розміру задоволених позовних вимог.

Пунктом 6.3. Постанови Пленуму Вищого господарського суду України „Про деякі питання практики застосування розділу VI Господарського процесуального кодексу України" № 7 від 21.02.2013 передбачено, що витрати позивачів та відповідачів, третіх осіб, пов'язані з оплатою ними послуг адвокатів, адвокатських бюро, колегій, фірм, контор та інших адвокатських об'єднань з надання правової допомоги щодо ведення справи в господарському суді, розподіляються між сторонами на загальних підставах, визначених частиною п'ятою статті 49 ГПК.

Відшкодування цих витрат здійснюється господарським судом шляхом зазначення про це у рішенні, ухвалі, постанові за наявності документального підтвердження витрат, як-от угоди про надання послуг щодо ведення справи у суді та/або належно оформленої довіреності, виданої стороною представникові її інтересів у суді, платіжного доручення або іншого документа, який підтверджує сплату відповідних послуг, а також копії свідоцтва адвоката, який представляв інтереси відповідної сторони, або оригінала ордеру адвоката, виданого відповідним адвокатським об'єднанням, з доданням до нього витягу з договору, в якому зазначаються повноваження адвоката як представника або обмеження його прав на вчинення окремих процесуальних дій. У разі неподання відповідних документів у господарського суду відсутні підстави для покладення на іншу сторону зазначених сум.

За змістом частини третьої статті 48 та частини п'ятої статті 49 ГПК у їх сукупності можливе покладення на сторони у справі як судових витрат тільки тих сум, які були сплачені стороною за отримання послуг саме адвоката (у розумінні пункту 1 статті 1 та частини першої статті 6 Закону України "Про адвокатуру та адвокатську діяльність"), а не будь-якої

особи, яка надавала правову допомогу стороні у справі. Таким чином, у суду відсутні підстави для задоволенні вимог в частині стягнення 40000 грн. втрат за юридичні послуги.

Враховуючи викладене, перевіrivши розрахунок позивача, господарський суд зазначає, що сума основного боргу в розмірі 38 417,40грн., пеня в розмірі 2789,57 грн., 3% річних 964,43 грн. та інфляційні в розмірі 12018,82грн. підтверджені матеріалами справи і підлягають задоволенню.

Відповідно до ч. 2 ст. 49 Господарського процесуального кодексу України якщо спір виник внаслідок неправильних дій сторони, господарський суд має право покласти на неї судовий збір незалежно від результатів вирішення спору.

Таким чином, судовий збір стягується з відповідача.

Керуючись ст.ст. 4, 25, 32, 33, 36, 43, 45, 49, 75, 82-85, 116-117 Господарського процесуального кодексу України, суд, -

ВИРІШИВ:

Позов задовольнити.

Стягнути з Об'єднання співвласників багатоквартирних будинків "ЛЕНІНГРАДСЬКА 20" (51400, м. Павлоград, вул. Ленінградська, 20, код ЄДРПОУ 37937116) на користь приватного підприємства "КОБ-Комсервіс" (51400, м. Павлоград, вул. Челюскінців, б.14, кв. 21, код ЄДРПОУ 3739373) заборгованість в розмірі 38 417,40грн., пеню в розмірі 2789,57 грн., 3% річних 964,43 грн. та інфляційні в розмірі 12 018,82грн. судовий збір в розмірі 1827 грн.

Наказ видати після набрання рішенням законної сили.

Рішення суду набирає законної сили після закінчення десятиденного строку з дня його підписання і може бути оскарженим протягом цього строку до Дніпропетровського апеляційного господарського суду.

Повне рішення складено 30.06.2015 року.

Суддя

С.В. Мартинюк

